

PÁLDY ZOLTÁN (1884–1939)

Nosztalgia, 1910 körül | Nostalgia, around 1910

Pasztell, papír | Pastel on paper, 32 x 48 cm
Jelezve jobbra lent | Signed bottom right: Páldy Zoltán

PROVENIENCIA | PROVENANCE:
| egykor Dr. Görgényi Frigyes tulajdonában

FELTEHETŐEN KIÁLLÍTVA | PRESUMABLY EXHIBITED:
| A Művészház Negyedik Csoportos Kiállítása. Budapest, 1911. január, kat.: 43. (*Nosztalgia*)

Kezdő ár | Starting price: 340 000 Ft / 861 EUR
Becsérték: 500 000 – 700 000 Ft
Estimate: 1 266 – 1 772 EUR

1. Rippl-Rónai József:
Illusztráció a *Les Vierges*-hez, 1895
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest

2. Rippl-Rónai József: *Georges Rodenbach: Les Vierges* című kötetének 4 db illusztrációja, 1895
magántulajdon

Páldy Zoltán biblikus témák profán változataival vált ismertté az 1910 körüli hazai művészeti világban. Most aukcióra kerülő bársonyos pasztelljének ihletője, szinte bizonyos, hogy a Rippl-Rónai József által 1895-ben alkotott, Georges Rodenbach: *Les Vierges* című kötetéhez készített öt litográfiaja. Páldy varázslatos színekben pompázó kertben sétáló nőalakja, egyértelmű utalás a *Les Vierges* azon lapjára, melyen egy kertben sétálva olvasó, magányos nő jelenik meg. Rónai litográfált lapjai a kötetből idővel önálló életre kelve, külön paszpartuban és keretbe is megjelentek a kiállításokon és a magángyűjtemények féltve őrzött kincsei között. Páldy biztosan találkozott ezzel a szecessziós remekművel, és méltó

és eredeti módon megidézve gondolta tovább Rónai eredeti ideáját. A szecessziós előkép egy posztszecessziós tündérmese nőalakjaként született Páldynál újjá. A színpompás pasztell feltehetően *Nosztalgia* címmel lett kiállítva, a korabeli Budapest legmodernebb művészeti kísérleteinek is helyet biztosító Művészház 1911. januári tárlatán.

Páldy pasztellben nyújtott igazán remeket, ez volt az a műfaj, melyben vitathatatlan tehetsége a legjobban ki tudott bontakozni. 1929-ben interjút készített vele a *Képzőművészet* című folyóirat riportere, aki többek között a következőt kérdezte Páldytól: „Érdekes alkotásainak mi a titka, művészi principiuma, miket álmodik fantáziájának színes csapón-

gása közben?” A művész némi hezitálást követően így válaszolt erre: „- Mit álmodom? Mit álmodhatott Heine akkor, amikor azt képzelte, hogy egy fenyőfa a dermesztő északon, a hóban egyedül állva álmodik egy pálmáról, amely talán rá vár a forró napsütéses Délen! Minden művész, azt hiszem, ilyen magányos árvaságban álmodó északi fenyő, aki arról álmodik, hogy elérheti a Déli pálmát, a Művészetet. Elérni, kifejezni a bennünk élő álmokat, azoknak művészi formáját, tudatossá tenni a tudattalant, - ez minden művész legfőbb ambíciója és egyben egyetlen kiélési lehetősége.”

RUM ATTILA